

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 29/3 77. Første behandling 11/5 77. Betænkning 20/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kjelgaard (KF):

På det konservative folkepartis vegne gav jeg ved lovforslagets førstebehandling udtryk for en vis skepsis med hensyn til indsættelsen af en ny § 8 a, der giver banker med et betydeligt antal aktionærer mulighed for at indføre en delegeretordning. Jeg skal nu meddele, at vi betragter denne ændring som en krænkelse af almindelige aktionærrettigheder, og at vi for en stor dels vedkommende er enige med Provinsbankforeningen i de synspunkter, den har fremført.

Vi betragter faktisk § 8 a som uigennemførlig, og vi anser den eksisterende mulighed for at afgive stemme ved fuldmagt som tilstrækkelig. Vi vil derfor inden tredje behandling stille ændringsforslag om, at § 8 a – det vil sige nr. 2 i lovforslagets § 1 – udgår. Hvis dette ændringsforslag ikke vedtages, kan vi ikke medvirke til lovens gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Førmanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statslitskud til energibesparende foranstaltninger i forbindelse med industrielle processer m. v.

(Lovforslag nr. L 155. Fremsat 12/4 77. Første behandling 11/5 77. Betænkning 20/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ib Nørlund (DKP):

Som det fremgår af betænkningen, er der ikke taget det mindste hensyn til de indvendinger, vi fremførte ved førstebehandling. Jeg vil stadig henlede opmærksomheden på, at en virkelig kontrol med, at de beløb, der her er tale om, bliver udnyttet til energibesparende formål, findes ikke, og der findes meget store muligheder for at manipulere – for folk, som er dygtige til den slags ting.

Tilbage bliver bare, at der er tale om en kulant erhvervsstøtte, som gives på en måde, der meget stærkt strider mod den, hvorpå man behandler lønarbejderne, og specielt i de samlede forhandlinger, som man har haft i den forbindelse.

I den sammenhæng vil jeg advare imod, at man bruger energihensyn som begrundelse for alle hænde, som i virkeligheden betyder en urimelig behandling af almindelige mennesker, forbrugere og arbejdende mennesker. Jeg frygter meget for, at det er noget, vi kommer til at opleve en del gange i fremtiden. Det er rigtigt, at energiproblemerne er alvorlige, men at bruge den alvor som et afpresningsmiddel over for befolkningen er særdeles skadeligt, og jeg vil som sagt advare mod det.

På den måde har jeg svagt antydnet, at vi stemmer imod lovforslaget.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først sige, at vi i VS mener, at et forslag som dette er fejlplaceret i erhvervsudvalget. Det var VS imod, men vi var de eneste. Os skal man ikke tusse, hedder det vistnok nu om dage, men de øvrige på sekretærmødet var enten for ligeglade eller for sløve. Dette lovforslag har klart et energipolitisk formål – det er det, der er sigtet – og så bliver det henvist til erhvervsudvalget, mens nogle rent teknokratiske forslag som Demkokontrollen og den slags, der ikke har et klap med energipolitik at gøre, bliver henvist til det energipolitiske udvalg. Jeg mener, det er at lamme den hensigt, der oprindeligt var med det energipolitiske udvalg, og jeg håber, at en påtale nogle gange

[Wilhelm.]

kan gøre, at man undgår den slags ting i fremtiden.

Men så til selve indholdet. Som det efterhånden tegner sig, kunne man godt sige, at dette sådan set kan være ligegyldigt, for disse 80 mill. kr. kommer simpelt hen aldrig til udbetaling. Hvis de forudsætninger, der står i bemærkningerne, og de forudsætninger, der er fremkommet i ministerens svar dels under første behandling, dels under udvalgsbehandlingen, skal overholdes, så kan pengene simpelt hen ikke komme til udbetaling.

Dette lovforslag er, som vi tidligere har peget på, ualmindelig klart, når det drejer sig om de indre selvmodsigelser, der er i det. Der er f. eks. den selvmodsigelse, at man tydeligt siger, at pengene kun kan bevilges til projekter, der indebærer en væsentlig energibesparelse, medens man samtidig siger, at pengene kun kan bevilges til projekter, der ellers ikke ville blive udført. Det er ganske simpelt ikke muligt at forene disse to forudsætninger, når man ser på, hvad der nu er oplyst om rentabiliteten af disse investeringer.

Ministeren var lidt ude at svømme ved første behandling, fordi hans eget partis ordfører, hr. Poul Nielson, havde hæftet sig ved den ene side af problemet og sagde, at det, man i virkeligheden gjorde her, jo bare var at tilskynde virksomhederne til at gøre noget, de alligevel ville gøre om ikke så lang tid. Det er klart, at det faldt hr. Ole Olsen for brystet, for SF har kørt deres støtte til forslaget med den udtrykkelige motivering, at de ikke kan lide erhvervsstøtte sådan ud i den blå luft, men da dette kun omfattede projekter, der ellers ikke ville blive lavet, måtte hr. Ole Olsen selvfølgelig anholde det, hr. Poul Nielson sagde, og appellere til ministeren om at bekræfte, at det faktisk var rigtigt, at man kun skulle kunne give støtte efter denne lov til ting, der ellers ikke ville blive lavet.

Hvad gjorde ministeren så? Han valgte den ene halvdel af bemærkningerne til forslaget, som bekræfter hr. Ole Olsen; så kunne man vel svare hr. Poul Nielson på hjemmebane uden for salen, går jeg ud fra. For i virkeligheden kunne ministeren nemlig lige så godt have valgt den anden halvdel af bemærkningerne, der fuldstændig svarer til den påstand, hr. Poul Nielson fremførte, nemlig at bevillingerne kun kan gives til projekter, der indeholder væsentlige energibesparelser, og at disse projekter,

der er omfattet af denne lovgivning, er noget af det mest rentable overhovedet på hele energibesparelsesfronten.

Vi har tidligere, som jeg har nævnt det et par gange, forsøgt at se på, hvordan rentabiliteten egentlig var for disse projekter, men har ikke kunnet se andet, end at en nedre grænse var et årligt afkast på i hvert fald 11 pct. indektsreguleret af investeringerne. Men nu har vi fået det oplyst mere præcist, fordi vi stillede nogle spørgsmål til ministeren under udvalgsarbejdet. Det fremgår af svaret på spørgsmål 3, hvis man arbejder lidt med, hvad gigakalorierne egentlig koster – og det ved vi jo godt – at der for lige præcis det område, det her drejer sig om, projektenergibesparelserne, er tale om et årligt afkast på ikke bare de 11 pct. pristalsreguleret, men 20 pct. pristalsreguleret. Så er det svært at komme og sige, at det skal være ting, der ellers ikke ville blive lavet, fordi det ikke var rentabelt.

Det fremgår endvidere af ministerens svar på spørgsmål 4 til udvalget, at der kun vil blive tale om støtte til de allerstørste virksomheder, fordi det, man vil gøre til kriteriet, ikke så meget er det med rentabiliteten nu efter dette svar, men simpelt hen, at den samlede energibesparelse er af et sådant omfang, at den ikke bare betyder noget for den pågældende virksomheds økonomi, men helst skal være så stor, at det tæller noget på samfundets samlede energiregnskab. Det er det, der ligger i svaret på spørgsmål 4. På denne baggrund mener jeg, det er blevet endnu tydeligere, end vi har fremstillet det hidtil, at der her simpelt hen er tale om en ren erhvervsstøtteordning.

Den vil ydermere uundgåeligt få den virkning, at den bremser den type af investeringer, som kunne føre til energibesparelser i industriprocesserne. For det er klart, at når man laver en sådan lovgivning med en begrænset ramme på 80 mill. kr. og giver erhvervsaktiviteterne tilskud med en eller anden procentsats til nogle ting, der i forvejen er højst rentable – efter de oplysninger, der foreligger – så gør man det ikke særlig attraktivt for dem, der falder uden for rammen, at lave de ting, de ellers ville have lavet, fordi det var rentabelt. Man lader en tilskudsordning lige gå deres næse forbi, og håber på, at de alligevel laver disse ting.

De har al mulig erfaring for, at en sådan tilskudsordning bliver forlænget om et halvt år, at der kommer en udvidet beløbsramme om et

[Wilhelm.]

halvt år, ligesom det er sket med hensyn til bygningsisoleringerne, og så kommer den næste år igen, og så kommer den som led i et eller andet novemberforlig, når man har set, at arbejdsløsheden bliver ved at være lige stor eller er endnu større, og derfor har de al mulig grund til at vente med sådanne projekter, selv om de er rentable nok, fordi man nu har taget hul på en tilskudsordning.

Jeg føler mig overbevist om, ud fra de erfaringer, vi har haft på andre områder inden for de sidste tre år, at denne lovgivning vil virke direkte hæmmende for det, man ønsker at opnå. Man skal nok få sat projekter i gang inden for rammen på de 80 mill. kr., men man vil samtidig få bremset de andre, og det, som det ved den almindelige rentabilitetsbetragtning havde været muligt at få sat i gang, var betydelig mere end svarende til rammen på de 80 mill. kr.

Ministeren svarer på det sidste af vores spørgsmål, spørgsmål 5, at det utvivlsomt vil forekomme, at en virksomhed vil prioritere investeringer på andre områder højere end i energibesparende processer. Det kan jeg da kun bekræfte. Den tilskudsordning, som denne lovgivning rummer, vil utvivlsomt medføre, at en virksomhed vil prioritere andre investeringer på andre områder højere end i energibesparende processer, ikke fordi de er urentable, ikke fordi det ikke ville være økonomisk mægtigt fordelagtigt for den pågældende virksomhed at gøre netop det – det viser det materiale, vi har skaffet på bordet – men fordi man simpelt hen venter, at denne beløbsramme vil blive udvidet og gentaget, og at det vil være en forretningsmæssig bommert at gå hen og lave energibesparelsesforanstaltninger på industriprocesserne lige netop nu, før man selv kommer ind under det område, hvor man kan få støtte.

Vi mener altså, at det her til overflod er blevet bekræftet, at der er tale om en ren og skær erhvervsstøtteordning, at det energipolitiske sigte med dette er mere end blakket, når man får kigget de få oplysninger, der efterhånden foreligger om det, efter i sømmene.

Jeg skal til sidst kun sige, at vi i udvalget bad om, at de fire spørgsmål, der indeholder disse meget interessante svar, som var meget kortfattede, som det ikke ville koste alverden at få trykt op, faktisk blev trykt op i betænkningen. Jeg forstod det sådan, at udvalget var

enigt i, at man ville gøre det, som man plejer at gøre det, når nogen beder om det. Det er de ikke blevet, og jeg går ud fra, at den fejl bliver rettet med den trykte betænkning.

Poul Nielson (S):

Det fremgår, at det åbenbart ikke kun er i lovforslaget, at der er tale om det, hr. Wilhelm kaldte ualmindelig klare selvmodsigelser, det gælder i hvert fald også ønsket om, hvor denne lovgivning skulle placeres rent udvalgs-mæssigt, for når hr. Wilhelm netop her siger, at der er tale om en ren erhvervsstøtteordning, og samtidig finder det besynderligt, at det behandles i erhvervsudvalget, er det i hvert fald en modsigelse, som ikke lader noget efter i klarhed. Jeg finder i øvrigt, at spørgsmålet som sådant er temmelig uvæsentligt.

Det andet problem, jeg vil kommentere, er hr. Wilhelms udtalelse om, at det var kommet til udtryk, at man ønskede, det skulle være de store virksomheders besparelser i energiudgifter, denne lovgivning først og fremmest drejede sig om, fordi det var noget, der skulle afspejle sig klart i samfundets energiregnskab. Det er en forkert slutning. Det, der er tale om, er, at den samlede energibesparelse, der kommer ud af disse tilskud, skal man sigte på at få af så stor samfundsmæssig betydning som muligt. Deraf kan man ikke slutte baglæns, at det alene er de store virksomheder, der skal have disse tilskud. Tværtimod har man netop afsat 10 mill. kr. specielt til de mindre, håndværksmæssige virksomheder.

Hvad endelig angår det spørgsmål, som har optaget hr. Wilhelm mest, vil jeg sige, at tilskyndelsen til virksomhedernes investeringer på dette felt kun har en virkelig effekt, hvis midlerne bruges helt ude på marginalen af virksomhedernes overvejelser om, hvorvidt de selv ville afholde udgifterne eller ikke. Hvis ikke tilskuddet bruges netop på det punkt, har tilskuddet ikke en særlig virkning, så bliver det ren erhvervsstøtte; det er jeg fuldstændig enig med hr. Wilhelm i, men det ligger altså også klart i alle ender og kanter af lovforslaget, at dette netop er tanken med denne tilskudsordning.

Det, jeg gav udtryk for ved førstebehandlingen, er, at vi ved at gøre dette tilskynder virksomhederne, accelererer en udvikling frem, således at vi får afholdt nogle investeringer, som virksomhederne ellers efter alt at dømme alligevel ville blive tvunget til at foretage om

[Poul Nielson.]

nogle år. Det er en væsentlig forskel, om det er investeringer, virksomhederne under alle omstændigheder godt nok ville lave, men først mange eller i hvert fald nogle år senere og så under en prismæssig, ressourceforsyningsmæssig og energiforsyningsmæssig tvangssituation. Under alle omstændigheder vil alle disse investeringer på lang sigt blive afholdt af virksomhederne, hvis vi ved år 2000 skal have et dansk erhvervsliv. Det afgørende er, om vi fremmer tingene med denne lovgivning, og det gør vi som sagt kun, hvis vi giver tilskud helt ude på marginalen, hvor virksomhederne her og nu ellers ikke ville afholde de udgifter.

Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at hr. Wilhjelms har fat i noget som helst af interesse her.

Ole Olsen (SF):

VS' modstand mod denne lovgivning må øjensynlig bero på en grundlæggende mistillid til handelsministeren, til regeringen, til socialdemokratiet, gående ud på, at når man laver sådan noget, er man nok bare ude på at give tilskud til erhvervslivet.

Det er blevet sagt meget klart fra ministerens side – det står i bemærkningerne til lovforslaget – at det er meningen, pengene skal anvendes til investeringer i energibesparelser i processer, hvor investeringerne ellers ikke var blevet foretaget. Det er da klart, det må være handelsministerens ansvar, at det faktisk sker på den måde, og det må handelsministeren selvfølgelig stå til ansvar for over for folketinget.

Det er lidt kedeligt, at VS ikke rigtig vil leve op til de meget smukke mål, de siger de har med deres energipolitik, ved at gå ind i et realistisk arbejde også i et kapitalistisk samfund med at få stablet en energipolitik på benene.

De argumenter, hr. Wilhjelms bruger, er – og nu kan jeg bruge det udtryk, som hr. Wilhjelms brugte om lovforslaget – mere end blakkede. Jeg synes, det er sådan, at de rentabilitetsberegninger, hr. Wilhjelms kommer med, er meget langt ude. Ved behandlingen af det tilsvarende lovforslag i sidste samling regnede hr. Wilhjelms, så vidt jeg erindrer, sig frem til en forrentning på 11 pct. på baggrund af de generelle bemærkninger – de meget løse skøn – der er i regeringens energiplan. Jeg tror ikke, de fra regeringens side er ment som andet end nogle mere el-

ler mindre løse skøn; det ville være meget dumt af regeringen at give dem ud for at være eksakte tal. Denne procent anvendte hr. Wilhjelms så på det konkrete projekt og sagde, det måtte være en forrentning, der var mere end høj nok, idet hr. Wilhjelms gik ud fra, at olien nok ville stige meget mere, end alt andet gjorde – jeg ved ikke, hvorfra hr. Wilhjelms ved, hvor meget maskiner vil stige i pris – hvorefter man sluttede, at det derfor måtte være svindel, hvad socialdemokratiet og regeringen lavede her.

Nu finder hr. Wilhjelms nogle nye rentabilitetsberegninger frem, og det centrale er, at hr. Wilhjelms bruger de rentabilitetsberegninger, man kan lave på grundlag af nogle helt generelle bemærkninger dels i regeringens energiplan, dels i udvalget, på det konkrete projekt.

Jeg tror, det er helt forkert at gøre det på den måde. Jeg tror, man skal erkende, at der her er tale om en situation, hvor det er handelsministerens ansvar at sørge for, at pengene bliver brugt nøjagtig på den måde, der står i loven. Men hvis man på forhånd går ud fra, at handelsministeren vil gøre det modsatte og bare bruge pengene til foræring til erhvervslivet, så må hr. Wilhjelms selvfølgelig stemme imod.

Men hvis man gør sådan, synes jeg også, VS samtidig erklærer, at de vil sætte sig udenfor, at de ikke vil være med til at drive energipolitik her i landet. Og det er meget sørgeligt, for skal der laves energipolitik, så er VS' stemmer, så vidt jeg kan se, temmelig nødvendige. Derfor synes jeg, VS skulle forsøge at få reel indflydelse på energipolitikken i stedet for at komme med sådan en gang luft, er der vist blevet sagt i dag, som hr. Wilhjelms kommer med her.

Jeg vil slutte af med en beklagelse over – det er vi kommet med mange gange – at vi får energipolitikken så stykkevis og delt, at vi ikke får et samlet oplæg, men det synes jeg nok hr. Wilhjelms er temmelig medskyldig i ved sin argumentation, som vi hører den i dag.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan vel ikke kalde VS' holdning til denne sag for skuffende, for det ville jo forudsætte nogle højere forventninger, end jeg har til VS, men jeg finder det fænomenalt besynderligt, at netop VS, som næsten har patenteret en vidtgående energipolitik, ligefrem vil stemme imod et forslag, der som dette helt angiveligt går ud på at spare energi og kun vil komme til funktion, hvis der spares noget energi.

Det er jo nemlig ikke rigtigt, at dette ikke vil

[Handelsministeren.]

få nogen virkninger. Hvis det ikke får nogen virkninger, vil det betyde, at der ikke vil blive brugt nogen penge, og det må vi jo meget hurtigt kunne konstatere. Jeg er helt sikker på, at der vil blive brugt penge.

Det er imidlertid ikke noget, erhvervslivet har søgt om, og derfor tror jeg heller ikke, at den karakteristik, som hr. Wilhjelms har givet dette lovforslag, er særlig meget i overensstemmelse med de ønsker, erhvervslivet har om erhvervsstøtte. Hvis erhvervslivet skal have støtte, vil det, som det selv har fremført mange gange, hellere have det på anden vis. Jeg finder derfor, at hr. Wilhjelm's argumentation er meget tynd.

Det er rigtigt, at man har givet svar på en række spørgsmål og deri også nævnt nogle kilokalorier og gigakalorier, men det er jo meget tydeligt understreget, at der er en betydelig spredning i de konkrete energibesparelsesmuligheder på procesområdet fra virksomhed til virksomhed, og jeg sagde under førstebehandlingen, at det i høj grad måtte bero på skøn. Man kan ikke eksakt fastlægge disse ting, og man kan heller ikke med rimelighed arbejde med disse forrentningsprocenter. Man må gøre det ud fra helt bestemt opstillede forudsætninger, og vi kan opstille en række forskellige forudsætninger om priser på de forskellige former for energi og om den rente, man skal låne de øvrige penge til, osv. osv.

Det, der er en kendsgerning, er, at man ikke kan opnå de helt store besparelser på procesenergien, fordi energiforbruget er relativt lille til proces, det er langt større til opvarmning. Men vi har fundet – og det burde kunne finde støtte også fra hr. Wilhjelm's parti – at man bør gennemføre besparelser på alle områder, også dér, hvor det ikke skæpper så meget i kassen som på varmeområdet.

Jeg kunne forstå hr. Wilhjelm's indvendinger, hvis det medførte, at vi så reducerede midlerne til andre energibesparende foranstaltninger, men det har vi ikke gjort: det her er noget, der er ved siden af, parallelt med de øvrige foranstaltninger, vi vil gennemføre.

Wilhjelms (VS):

At hr. Poul Nielson finder en selvmodsigelse i, at man kalder det erhvervsstøtte, og synes, det ikke skulle have været i erhvervsudvalget, skal jeg skænke hr. Poul Nielson. Jeg mener,

det selvmodsigende ligger i, at man i bemærkningerne faktisk lancerer dette som et energipolitisk forslag, hvorefter de samme partier smider det i erhvervsudvalget, hvor man overhovedet ikke drøftede de energipolitiske aspekter af det.

Det bliver ikke kun de store virksomheder, siger hr. Poul Nielson. Vi kender naturligvis alle sammen paragraffen om de 10 mill. kr. til de små, håndværksvirksomhederne, men det øvrige, det store, og det, der er genganger fra forslaget sidste år, er jo altså efter svaret på spørgsmål 4 kun til de store virksomheder. Der står jo klart og tydeligt, at det er tænkt til sådanne enkeltprojekter, som vil give mulighed for kvantitativt betydelige besparelser, som må anses for ønskelige ud fra en samfundsøkonomisk betragtning. Dér kommer småvirksomheder ikke ind, og det skulle jeg ikke have noget imod, hvis det i øvrigt var et led i en fornuftig energipolitik.

Det afgørende er, om vi fremmer udviklingen, og det gør vi kun på marginalen, siger hr. Poul Nielson. Ja, det afgørende er netop, om vi fremmer udviklingen med dette, bortset fra at vi altså ikke kan lide erhvervsstøtteordninger. Men det, jeg har rejst, og som ingen har taget op, er, at det netop ud fra de oplysninger, vi nu har skaffet frem, for mig at se tyder på, at man hæmmer udviklingen. Man laver en støtteordning, og de projekter vil da sikkert komme, men samtidig vil man, med de erfaringer, man har givet folk om, at disse støtteordninger bliver udvidet, bliver forlænget, bliver gentaget og rammerne udvidet, simpelt hen gøre de andre til sorteper; de vil gøre sig selv til grin, hvis de iværksætter et af disse projekter, 2 måneder før det bliver deres tur i køen. De vil have al mulig motivation til at stille sig an og sige: det er ikke rigtig rentabelt, vi skal faktisk ind under hr. Poul Nielsons marginalordning, det er dér, det betyder noget, og i forbindelse med den næste pulje, der kommer, må vi se at få overbevist handelsministeriet, eller hvem der nu skal administrere dette, om, at vi hører til marginalen. De ville være tåbelige, hvis de ikke venter nogle år og ser, om ikke de kan svinge sig ind under denne procentvise støtteordning. Det er det, der efter al sandsynlighed vil ske, og i så fald er det at hæmme en udvikling, hvor ellers rentabiliteten af investeringerne nok kunne tilsige, at de gik i gang af sig selv; det tror jeg bestemt de ville

[Wilhelm.]

have gjort, når de havde funderet på, hvor meget det her egentlig gav i afkast.

Hr. Ole Olsen ironiserede over VS' holdning med dens energipolitik i øvrigt og alt det dér sludder, vi har hørt så mange gange før. Ja, men det er altså det samme, som da der blev ironiseret over, at netop VS, der var nogle af de første til at rejse miljøspørgsmål, da det kom til stykket stemte imod de hundrede millioner kroner til miljøinvesteringer. Vi fik jo ret, hr. Ole Olsen: det gik alene til de store og de mest kapitalstærke foretagender, og det gik til projekter, som de stort set i forvejen var forpligtet til at udføre efter miljøloven, og derfor ikke til merbeskæftigelse. Jeg tror nok, at SF i nogen grad har fortrudt den holdning, og det er det samme, der gentager sig her.

I øvrigt synes jeg, det er pudsigt at høre, at vi er fuldstændig fjernet fra enhver virkelighedens verden med vores energipolitik, en uge efter at man har siddet og oplevet SFs tv-program, hvor SF faktisk ikke talte om andet, når de skulle snakke om her-og-nu-politik, end om energipolitiske beskæftigelsesforslag og den fælles kamp mod ejerlejlighedsforliget. Jeg tror nok, at de fleste, der har fulgt lidt med, er klar over, hvor SF har hentet de ting fra.

De 11 pct. var på et spinkelt grundlag, siger hr. Ole Olsen. Nej, det var de ikke. De 11 pct. var fra de meget udførlige tal, der er givet i regeringens energiplan, men jeg sagde udtrykkelig, det var den nedre grænse, for det var gennemsnittet for samtlige energibesparelsesprojekter. I bemærkningerne til det forslag stod der udtrykkelig, at denne sektor var mere fordelagtig end gennemsnittet, og derfor måtte de 11 pct.s afkast være en nedre grænse. Nu kommer så de mere præcise tal, direkte foranlediget af det forslag, vi behandler her, og så siger hr. Ole Olsen, at VSerne opfinder nogle nye tal og nogle nye rentabilitetsberegninger. Nej, vist gør vi ikke nikke nej, vi spørger det ministerium, der er ansvarligt for dette område: hvad er så de mere specifikke tal netop for dette område? Så kommer de nye tal, og ud fra dem kan enhver se – og hr. Ole Olsen har ikke bestridt besvarelsen af spørgsmål 3 – at der vil blive et årligt afkast på 20 pct. Jeg siger indeksreguleret. Ja, fordi det er baseret på oliebesparelserne, som priserne er i dag, og så kan enhver gætte på, om de olieprisstigninger vil gå langsommere eller hurtigere end inflationen

i øvrigt. Men det er i hvert fald en regulering med oliepriserne, når vi taler om de 20 pct., det kan hr. Ole Olsen heller ikke bestride.

Handelsministeren finder det besynderligt, at VS vil gå imod. Ja, det ligner som sagt vores holdning til de miljøinvesteringer, som viste sig at være en bommert, for at sige det mildt. Det er ikke helt store besparelser på procesenergien – nej, det er vi da godt klar over – i absolutte tal, men det er samtidig korrekt, som ministeren selv siger i fremsættelsen og i bemærkningerne til lovforslaget, at procentvis er det de største besparelser, det er de bedste investeringer i nogen af besparelsessektorerne, der ligger på procesenergien. Motivationerne er der i forvejen, man skal lede med lys og lygte efter de undtagelser, som kunne opfylde alle kriterierne i denne lov, og det er da i orden, at man så fremmer de undtagelser, men ministeren er blind for og har ikke sagt ét ord som svar på min forudsigelse om, at det samtidig vil bremse de andre investeringer, som ikke er undtagelserne, som har en god rentabilitet, men som får en selvfølgelig motivation til at stille sig i køen og vente på de næste bevillinger, når de ser, at man kan få disse tilskud.

Ole Olsen (SF):

Jeg finder det ejendommeligt, at hr. Wilhelm ikke kan forstå, at en rentabilitet, der er udregnet på et gennemsnit, og hvor der oven i købet bliver gjort opmærksom på, at der er tale om en stor spredning, ikke kan anvendes på det konkrete tilfælde. Jeg mener, at hr. Wilhelm er så veluddannet, at han alt andet lige udmærket skulle være i stand til at forstå det. Jeg tror også, hr. Wilhelm forstår det, jeg tror, det er noget helt andet, der er i vejen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-21 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget om offentlige arbejder har afgivet betænkning over forslag til lov om visse hovedlandejevsstrækninger. (Lovforslag nr. L 89). Eksemplarer vil blive omdelt.

Retsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav og om ændring af retsplejeloven. (Lovforslag nr. L 93). Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget om offentlige arbejder har afgivet betænkning over forslag til lov om fremskudt dige for Tønder Marsk. (Lovforslag nr. L 178). Eksemplarer er omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 24. maj, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Nedsættelse af aldersgrænsen for førtidig folkepension fra 60 til 55 år m. v.).

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om Københavns kommunes styrelse.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om overførelse af de af Samfundet og Hjemmet for Vanføre drevne

ortopædiske hospitaler og afdelinger til amtskommunerne m. fl.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om Den grafiske Højskole.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udbygning af Panum instituttet ved Københavns universitet, Københavns tandlægehøjskole m. v.

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m. v.).

10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

11) *Første behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Mødet hævet kl. 16.07.